

der kommer til at tage til takke med de dårlige boliger og ofte til en pris, der langt vil overstige de dårlige boligers værdi.

Det svarer meget godt til den liberale tankegang om individets valgmuligheder. Frihed uden solidaritet er nemlig ikke frihed, det er frihed for de stærke og manglende valgmuligheder for de svage.

Jeg tror, man skal huske, at den almene bolig er den eneste del af boligmassen, hvor det ikke er den stærke, der har førsteret, og så skal vi oven i købet høre på, at støtten til den almene bolig er dyr. Det er jo ikke rigtigt. Den er faktisk det modsatte. Det er dyrt at støtte det private byggeri – det er virkeligheden.

Tager vi de tørre tal, ja, så gav samfundet i 1997 19 mia. kr. i støtte til ejerboligen, mens de almene boliger fik 5 mia. kr. i støtte. Og selv om vi udregner det pr. bolig, så er det en større støtte til den private bolig end til den almene bolig. Hertil kommer så, at den private bolig får foræret en masse værdistigninger, som i sidste ende er værdistigninger, som samfundet har skabt.

Hvis vi så tager lejerboligerne, hedder det nu fra de borgerlige, at nu skal vi massivt til at støtte pensionskassebyggeri. Vi har fået at vide, at det vil koste den nette sum af 330.000 kr. pr. bolig, hvis man skal støtte et pensionskassebyggeri. Det er næsten det samme, som det koster at støtte den almene bolig. Det er lidt mindre, men det er ikke meget, der er ikke nogen væsentlig forskel.

Men der er en anden væsentlig forskel. Det er, at støtten til pensionskassen er penge, vi ikke får igen, det er penge, der går til værdistigninger, det er penge, der går til pensionskassens medlemmer og i sidste ende til forbrug, hvorimod når lånene fra den støtte, vi giver til den almene bolig, er betalt tilbage, ja, så er der jo faktisk en stor del friværdi i den almene bolig, som ingen har lagt beslag på, og det er jo penge, man kan bruge til nye boliger, til at renovere og til at sætte huslejen ned, hvis man vil det. Ja, man kan endda bede den almene boligsektor om at betale støtten tilbage. I sidste ende er støtten til den almene bolig i virkeligheden gratis, det er penge, vi får tilbage.

Så kan man spørge: Er det så fornuftigt, at det offentlige skal betale 330.000 kr. til en pensionskassebolig, når man ikke får pengene igen, mens de 380.000 kr., man betaler til den almene bolig, er penge, man får igen? Er det ikke at ødsle med statens penge, når de borgerlige taler om en bo-

ligsektor, der skal fungere som et marked? For os er det at smide pengene ud, det er ikke nogen god forretning. Det er derimod en god forretning for det offentlige at investere i almene boliger, men ikke i private.

Og sidst, men ikke mindst er almene boliger det, som på lang sigt kan gøre, at vi kan sikre både gode og billige boliger til alle, både til den borger, som ellers skulle købe en ejerbolig, og i særdeleshed også til de økonomisk svage. De vil få god mulighed for at få en bolig, de kan betale.

På sigt er det også langt den bedste mulighed for at sikre, at unge generationer ikke skal betale for de ældre generationers gevinster på ejerboligmarkedet.

Det her er sidst, men ikke mindst også et spørgsmål om velfærdssamfundet, om hvad det er for et velfærdssamfund, vi vil have. Bliver det et ordentligt velfærdssamfund, hvis vi baserer så væsentlig en del af vores samfund som boligen på, at det er markedsprisen, man skal betale? Jeg synes, at svaret er klart nej, det bliver klart et samfund med større uligheder.

Så hvis vi skal have et velfærdssamfund, der bygger på solidaritet og større lighed, ja, så er det den almene og spekulationsfri bolig, der skal have en helt anden placering, der skal være flere og til en husleje i det nye byggeri, der skal ned.

Den almene bolig skal være almen for de mange, og det er i virkeligheden også den bedste forudsætning for, at den kan bidrage til at løse de boligsociale opgaver.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg var glad for hr. Knud Erik Hansens indlæg. Derfor vil jeg bare stille et enkelt spørgsmål sådan for en sikkerheds skyld. Den forbedring, renovering, modernisering, som skal ske af boligerne, skal selvfølgelig også omfatte plejehjemmene. Alle de plejehjem, vi har i Danmark, hvad enten de er selvejende eller kommunale, skal selvfølgelig moderniseres, det går jeg ud fra, at SF og Enhedslisten er helt enige om. Og det skal selvfølgelig også være med et større statsligt bidrag, f.eks. 7 pct. af indskuddet.

Derfor går jeg ud fra, at hr. Knud Erik Hansen kan bekræfte over for mig, at det er SF's mål, at såvel de kommunale plejehjem som de selvejende plejehjem skal have et 7 pct.s statsligt indskud til en modernisering, således at vi kan sikre, at alle plejehjem får en ordentlig vedligeholdelses- og boligstandard, for det er jo en del af vores boligmasse, hvor det er meget vigtigt, at